

Из всяка случай може да се поиска точно приатрваніе държ.-тж.

За стоки-ты, кон-то плащат мытарство спорядъ цѣнѣх-тѣх
и трговецъ-тѣх ѣ должнѣх да ави на мытарницѣх-тѣх извѣстїе,
кое-то да показва цѣны-ты на такыѣ стоки. Мытарница-та
ако види, че забѣлѣжена-та цѣна ѣ по-долу отъ колко-то
стрѣвать стоки-ти, има право да задържи стоки-ты за смѣткѣх
на мытарницѣх-тѣх, и да заплади на трговеца забѣлѣжениѣх-тѣх
отъ него цѣнѣх въ извѣстїе-то му из притурванїе 10 на 0/0.

§. 503. Публичный долг у Россіи. — На 1845
публичный долг у Россіи составляше на рубл. ср. 315.712.500.
Слѣдх 1817 Россія направи само единх заемх отх банкіра
Стинлиха на 1842 взяла тоа заемх за да са направи желѣзный
путь между Санктпетербурга и Москвы.

1. САНКТПЕТЕРБУРГЪ.

(по просторусски Питерз).

§. 504. Санктпетербургъ е столица на Русско-то царство, лѣжи върху рѣкѣ Невѣ у Финландскый заливъ на Балтійско море; тоа градъ има житѣли, 470,200.

Мѣстоположеніе-то на тоа градъ не може да сѣ почете за разпространенъ троговѣжъ, защото сѣгѣмъ что сѣ прилива рѣка Нѣва, градъ-тъ е забвколенъ отъ многобройны лѣсове и езера; нито пристанище нма прилично за голѣмы корабли; пакжею ни-какво троговско прѣимущество спорадъ мѣстоположеніе-то си не нма Санктпетербургъ .

БЕЗЪ СЪМНѢНІЕ НИКОИ ДРУГЪ ВЛАДѢТЕЛЬ, КОИ-ТО НЕ БЫ ИМАЛЪ
БЕЛКОПРѢДПРИМАТЕЛЕНЪ ДУХЪ, КАКЪ-ТО ЧТО ИМАШЕ, БЕЛКЫИ
ПЕТРЪ, НЕ ЩЕШЕ ДА ИЗБЕРЕ ТОВА МѢСТОПОЛОЖЕНІЕ ЗА ДА ОСНОВАЕ
ТАМЪ СТОЛЦЪ-ТЪ НА РУССКЪ-ТЪ ДРЪЖАВЪ; НЕОСТЪЖИТЕВО-ТО И